

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Χίλια κι έννιακόσα κι Ένα
κι'όλο τὰ συνειθισμένα.

Δέκατον κι'έβδομον μετρούντες χρόνον
'στην γῆν ἐδρεύομεν τῶν Παρθενῶνων.

Τῶν ὄρων μας μεταβολή, ἐνδιαφέρουσα πολύ.

Γράμματα καὶ συνδρομαὶ—ἀπ'εὐθείας πρὸς ἐμέ.
Συνδρομὴ γιὰ κάθε χρόνο—ὁ κτὼ φράγκα εἰναι μόνον.
Γιὰ τὰ ξένα ὅμως μέρη—δέκα φράγκα καὶ ἑστὸ χέρι.

Εἰς γῶσιν φέρομεν παντὸς εὐμούσου Τσελεπῆ
ὅτι πωλοῦμεν σώματα «Ρωμηοῦ» ἀνελλιπῆ
μὲ τὴν ἀνάλογον τιμὴν, κι'ὄποιος ἀπ'ἔξω θέλει
δὲν θὰ πληρῶνῃ δι' αὐτὰ Ταχυδρομείων τέλη.

Ὅκτὼ τοῦ Δεκεμβρίου,
ἤλιος, χαρὰ Κυρίου.

Ποῦντος ἑπτακόσα καὶ σαράντα-ὄκτ',
κι' οἱ βοσκοὶ πηγαίνουν νάβρουν χειμαδιό.

Ραῖνω μὲ δτέφανα κι' ἐγὼ
τῆς Κρήτης τὸν ὄπλαρχηγό.

Καὶ σὰν εἶδε κι' ὁ παλῆός μας καπετάνιος, ὁ Σκαλίδης,
πῶς σὰν πρῶτα δὲν βροντοῦνε τὰστραπόβροντα τῆς Ἰδης,
πῶς κι' ἡ Κρήτη μὴ ὀδική της ἐξεδίπλωσε παντιέρα,
'ξαρματώθηκε γελῶντας καὶ 'ξεψύχηνσ' ἐδῶ πέρα.

Κι' ἦταν δόξα κι' ἡ θανά του καὶ σὰν νίκης πανηγύρι,
καὶ 'στὸ σκάψιμο τοῦ τάφου τοῦ μεγάλου κι' ἔθνικῷ
κελαϊδοῦσαν παλλινκάρια : «τὶ ζῶν 'στὸ κοιμητήρι,
ποῦχει μέοα τέτοιους τάφους σὰν τοῦ γέρο-Κρητικῷ.»

